

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 026524 21 Кж 3
Бања Лука, 01.02.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Горјане Попадић, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Биљане Томић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осумњиченог С.Ш., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката Ж.Ш. из Б.Л., изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 026524 21 Кв 6 од 25.01.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 01.02.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог С.Ш., изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 026524 21 Кв 6 од 25.01.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 026524 21 Кв 6 од 25.01.2021. године, на основу одредбе члана 200. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњиченог С.Ш., против којег се спроводи истрага због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 28.3.2021. године, до 13:30 часова.

Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке а), б) и в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осумњиченог, адвокат Ж.Ш. из Б.Л., како наводи, због погрешне примјене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде одредаба ЗКП-а и повреде члана 6 Европске конвенције и члана II/3.д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5. став 3., са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пусти на слободу или притвор замјени мјерама забрана.

Аргументима изнесеним у образложењу жалбе, оспорава се правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело за које се истрага против њега спроводи,

као законског услова, примјене мјере притвора. Оспорава се и правилност закључка о постојању посебних притворских разлога из члана 197. став 1. тачке а), б) и в) ЗКП РС, по којима је притвор продужен побијаним рјешењем.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, за које се истрага против њега спроводи, као законског услова примјене мјере притвора у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС.

Наиме, закључак о постојању основане сумње да је осумњичени (заједно са НН лицима) починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС, на начин како је то чињенично описано у наредби о спровођењу истраге Републичког јавног тужилаштва - Посебно тужилаштво за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТ 0001204 20 од 29.7.2020. године, заснован је и образложен у побијаном рјешењу, кроз оцјену доказа прибављених у досадашњем току истраге. У побијаном рјешењу је, у битноме, изнесен садржај исказа свједока И.Б. и Ж.С., те бројних наведених материјалних доказа, а посебно налаза Биолошког факултета у Београду од 15.7.2020. године о вјештачењу ДНК предмета и трагова пронађених приликом вршења увиђаја, а то је биолошки траг са дијела поломљене гране (записник о увиђају број 03/1-228/20 од 15.5.2020. године), којим је утврђено да је осумњичени релативно јасан већински доприносилац наведеном биолошком трагу.

Сви наведени докази, прибављени у досадашњем току истраге, су оцијењени појединачно и у међусобној повезаности, како се то образлаже у побијаном рјешењу (страна 2. и 3.), те је изведен правилан закључак о постојању основане сумње, да је осумњичени, заједно са, за сада неидентификованим лицем, организовано лишио живота С.Ћ. и тиме починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС.

Надаље, а супротно жалбеним приговорима, за успостављене притворске разлоге из одредбе члана 197. став 1. тачке а), б) и в) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу аргументовано образложење, које ово вијеће у цјелости прихвата, као ваљано.

Наиме, постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, правилно се у побијаном рјешењу образлаже, кроз постојање околности које указују на опасност од бјекства.

Правилно се образлаже да је осумњичени, у критичном времену, након извршења дјела за које се истрага против њега спроводи, био недоступан органима гоњења, због чега је за њим расписана потрага. Наиме, према службеним подацима Граничне полиције БиХ, легално није прешао државну границу, јер у периоду од 01.01.2020. до 30.5.2020. године, није евидентиран у преласцима државне границе, а дана 25.5.2020. године је евидентиран на

Граничном прелазу Г. са Републиком Хрватском и тада ушао у Босну и Херцеговину, када је лишен слободе. Надаље, према оперативним сазнањима полицијских органа (службена забиљешка МУП РС, Управа за организовани и тешки криминалитет број 03/1-196/20 од 10.6.2020. године), илегално је ушао у Републику Хрватску, преко ријеке С., и тамо боравио код познаника М.В. у С., све до 25.05.2020. године, кад се легално вратио из Републике Хрватске у Босну и Херцеговину. Наведено се правилно цијени у повезаности са тежином дјела за које се терети, са аспекта законом прописане казне (казна затвора најмање 10 година или казна дуготрајног затвора), те у вези са чињеницом да осумњичени има двојно држављанство, Републике Српске (у којој нема запослење или имовину) и Републике Хрватске, те да је пресудом Суда БиХ, 2018. године, осуђиван за кривично дјело кријумчарење преко државне границе, а сада суочен са доказима који потврђују основану сумњу да је починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. КЗ РС. Све су то околности које су правилно цијењене и правилно образложене у побијаном рјешењу, које, и по оцјени овог вијећа, представљају околности које указују на опасност од бјекства и тиме постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Надаље, правилно се у побијаном рјешењу образлажу околности, које указују нужним продужење притвора по основу притворског разлога из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Чињеница да још увијек није пронађено оружје којим је почињено кривично дјело, као ни мотоцикл и други предмети који су кориштени приликом извршења дјела, да још увијек нису саслушани свјedoци М.С., М.Ј., који, према до сада прикупљеним обавјештењима, имају за истрагу релевантна сазнања о возилима и лицима која су уочена да се крећу у критичном периоду у близини мјеста на којем је убијен С.Ћ., као ни свјedoци Н.К. и Љ.А. (путем међународне правне помоћи од стране надлежних органа Републике Хрватске), те опасност од међусобног договарања и усклађивања одбране осумњиченог и других саучесника (према наредби о спровођењу истраге) у организованом убиству оштећеног, и по оцјени овог вијећа, потврђују правилност образложења и закључак побијаног рјешења о постојању наведеног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

У побијаном рјешењу је дато ваљано образложење и за постојање разлога за притвор из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Наиме, осумњичени је раније више пута осуђиван за бројна кривична дјела, и то разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, насилничко понашање из члана 385. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, изазивање опште опасности из члана 402. став 1. КЗ РС, насилничко понашање из члана 385. став 2. у вези са чланом 23. КЗ РС, тјелесна повреда из члана 155. став 1. КЗ РС, угрожавање сигурности из члана 169. став 1. КЗ РС, недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗ РС, прикривање из члана 246. став 1. КЗ РС, тешка тјелесна повреда из члана 156. став 1. КЗ РС и угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС, те кривично дјело кријумчарење из члана 189. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 29. КЗ БиХ. Када се има у виду бројност наведених ранијих осуда и кривичних дјела, у контексту околности под којима је учињено

предметно кривично дјело за које се основано сумњичи као један од његових извршилаца, овим околностима се правилно даје значај нарочитих околности које оправдавају бојазан од понављања дјела и тиме притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Све наведено је правилно цијењено и образложено у побијаном рјешењу, ради чега се правилност и законитост побијаног рјешења, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора по успостављеним притворским разлозима из одредбе члана 197. став 1. тачке а), б) и в) ЗКП РС, не може оспорити жалбеним приговорима.

Обзиром да се, према наводима из жалбе, повреде члана II/3. Устава Босне и Херцеговине и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, везује за недостатке побијаног рјешења (са аспекта постојања основане сумње и притворских разлога), то је ово вијеће, кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдило да нису основани приговори којима се указује на повреду цитираних одредби.

Слиједом наведеног, без основа су жалбени приговори којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења и у том правцу приједлог за изрицање мјера забрана.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Горјана Попадић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић